

[Energiministeren]

På energiområdet er det en lykke for os, at det er den rigtige energipolitik, der har været ført siden 1970'erne. Den er vi blevet rost for i international sammenhæng, også i EF-sammenhæng – ja, det er faktisk sådan, at EF-Kommissionen har udtalt, at Danmark er det EF-land, der er nået længst i retning af at realisere EF's fælles holdninger på det energipolitiske område, og det vil sige en høj grad af selvforsyning, høj grad af udnyttelse af vedvarende energikilder og store bestræbelser på at nedbringe det samlede forbrug af energi.

Derefter lidt mere konkret. Jeg takker hr. Riishøj for bemærkningen om, at afsnittet om energi er godt, og jeg vil gerne mere konkret besvare de spørgsmål, hr. Riishøj herefter stillede.

Hr. Riishøj spørger, om vi vil sikre en reduktion i elforbruget med 50 pct. Det kan jeg ikke garantere at vi kan, men jeg kan sige, at vi i vores energihandlingsplan vil opstille forskellige udviklingsforløb, som vi vil bedømme både på deres miljømæssige og deres økonomiske virkning, hvorefter vi vil beskrive, hvilke veje vi skal gå for at nå forskellige resultater. Det bliver altså et politisk valg, vi kommer til at træffe på et tidspunkt, om vi vil gå den ene eller den anden af de nævnte og beskrevne og beregnede veje. Det er faktisk det, vi mener er vigtigt at stille op, så man har en valgmulighed.

Jeg tror, det harmonerer meget med de synspunkter, som hr. Riishøj ved anden anledning har givet udtryk for, nemlig at der er behov for udarbejdelse af det, som hr. Riishøj har kaldt for forskellige scenarier – man kunne også kalde det forskellige udviklingsforløb – og se på, hvilke konsekvenser de får miljømæssigt og økonomisk, især samfundsøkonomisk. Garantier kan ikke gives og slet ikke forud for en plans udarbejdelse, men vi skal selvfølgelig opnå det stærkeste og bedst mulige resultat.

Hr. Riishøj spørger, om vi vil stoppe for kapacitetsudbygningen på de kulfyrede elværker. Et sådant løfte kan heller ikke gives, men det vil blive gennemregnet, hvilke muligheder vi har for at sætte anderledes også på dette område. Først er det vigtigt, at vi meget konkret får gennemarbejdet og afprøvet, hvilke elbesparelsesmuligheder vi har.

Vi mener at kunne sige, at besparelsesmulighederne er ganske betragtelige. Det arbejde, der udføres i øjeblikket i Amtskommunernes og Kommunernes Forskningsinstitut, viser, at

vi kan nå meget langt, og at der kan gennemføres investeringer, som kan stimulere til, at vi også når meget langt i retning af en reduktion, der kan dreje sig om 20–30 pct., tør jeg godt sige. Men det kræver investeringer – dem skal der være plads til – og det medfører en diskussion om, hvorledes vi kan prioritere inden for de snævre prioriteringsrammer, der også vil blive lagt for dansk økonomi i de kommende år.

Jeg kan også svare hr. Riishøj, at der ikke er nogen problemer i EF-sammenhæng i retning af, at vi kan overveje, om vi har fundet den rette balance internt imellem de enkelte energiformer, vi har i Danmark, altså f.eks. belastningen på kul, olie og naturgas.

Hr. Helge Mortensen er inde på, at det alternative energiområde fortsat skal udbygges. Det fremgår klart af regeringens handlingsplan, at regeringen er enig i dette synspunkt. Jeg kan her henvise til afsnittet om eksportmulighederne i den sammenhæng, som også er nævnt i regeringens handlingsplan.

Man taler om dette med det alternative, som om det ingen betydning har; det giver jo så lille en forsyning elproduktionsmæssigt, siger man, og det kan bekræftes, at det gør det i dag.

Vi mener imidlertid, at vi kan komme langt videre. Men det drejer sig om noget fremadrettet, og det har vist sig, at vi alene i 1987 har kunnet eksportere for næsten 4 mia. kr. teknologi udviklet på dette alternative område. Der er ingen tvivl om, at Danmark med de krav om anvendelse af vedvarende energi i stigende omfang, som verden og ikke mindst den industrialiserede del af verden står over for, får gode muligheder for at afsætte netop den form for teknologi i fremtiden. Derfor har det undret mig lidt, at man fra den større industris side har udtalt sig så negativt om netop dette, og derfor luner det meget, at Håndværksrådets direktør i dag i en kronik i Børsen skriver noget andet – ja, næsten det stik modsatte.

Men også her har vi brug for at være opmærksom på, at der ikke er tale om noget færdigt. Der er tale om noget, vi udvikler, og hvis vi skærer midlerne væk eller reducerer dem til udviklingsområder inden for energisektoren, når vi ikke de mål, som jeg har forstået vi er enige om vi skal nå.

Jeg takker også hr. Helge Mortensen for bemærkningerne om energipolitikken generelt, og det gør jeg især på baggrund af – jeg forstod